

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 1-5311 — HENDERSON 1-5312
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROČNINI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$12.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 7.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

NAJVIŠJI POKLIC

Mnogo je boleznih, mnogo je trpljenja in nesoglasja na svetu. In ni sigurno, da če bi dale na tehnično na eni strani vesele, srečne in brezskrbne in na drugi, tragične, žalostne in trpljenja polne ure v življenju povprečnega človeka, da bi prve odtehtale druge. Toda vse predobro vemo, da če bi se bili ljudje na splošno kaj naučili izkušenj naših prednikov, da bi temu ne bilo tako. Recite kar hočete, toda večinoma vsa mizerija, kar jo je preстал in jo trpi človek danes na svetu, je njegovo lastno delo.

Seveda ne pride nobena reč kar naenkrat, kot bi na primer pritiskale na električni gumb. Steka in zbira se skozi generacije v vsakojakih oblikah, se čisti in presnavlja iz dobrega v slabo in obratno, vse po zakonih narave, kot del stvarstva. Pravijo, da je naprimer proces stvaritve enega samega umetniškega talenta v teku skozi več generacij in da je isto kajpada resnično o kriminalcih. Niso namreč le posledica ali izvor ravnanja in načina življenja enega, temveč cele vrste rodov. Vse je seveda sorazmerno ali relativno in v globljem pomenu, tudi pravično.

Naj vam damo le eno majhno primero. Ljubezen je ena izmed najplemenitejših lastnosti, toda če je pretirana in rabljena nespametno, postane lahko prokletstvo. Tako ima naprimer lahko mati preveč rada svojega otroka. Če ga naprimer razvaja in preveč mehkuži v rani mladosti, mu lahko škodi v isti meri, kot mati, ki nastopa morda s preveliko strogostjo, osornostjo in skopuštvo. Vsaka pretirana reč ali način postane lahko zelo mesto dobrote.

Nam se zdi majhen otrok, kakor nov glasbeni instrument. In če hočemo, da se bo razvil v pravi smeri in se usposobil dati od sebe lepe, harmonične melodije, torej delati in ustvarjati konstruktivno, tedaj morata biti oče in mati zmognata njiju poklica. Vsak otrok, vsako človeško bitje ima svoje posebnosti, talente in zmognosti in kakor dva glazbena instrumenta nista enaka in moramo imeti dobro temeljno podlago, če hočemo iz enega ali drugega privabiti lepo muziko, tako je tudi z otroci, z ljudmi, s človeštvom. Za pravo vzgojo za dobro vodstvo pa je potrebno posebno znanje, posebna posvetitev, pravzaprav umetniški talent, požrtvovalnost in ljubezen. Kar je dobro za enega, kar bi privabilo iz njegove notranjosti najboljše, zna prinesiti na površje pri drugem, najslabše lastnosti.

Zato je pa uloga matere in očeta, pravzaprav ljudskih vzgojiteljev, učiteljev in vodnikov po našem mnenju, ena izmed najvažnejših in najlepših. Njih poklic primerjamo lahko onemu kiparja, ki izoblikuje iz navadne gline ali grobe kamna, krasne figure in predmete ali skladatelja, čigar uho ujame iz vsemirja nebesko lepe melodije, katerih ni dano slišati nikomur drugemu. Enaka prilika je dana staršem—vzgojiteljem, možem in ženam na vodilnih mestih. Kakor umetnik nima vsak enakega materiala, niti enakega pojmovanja in domišljije, vendar po svojem umetniškem okusu in navdahnjenju vsak stremi ustvariti najlepše, kar zmore.

Človeka in njegovo notranjost primerjamo lahko tudi radijskem aparatu ali sprejemniku. Če je instrument fin in popoln, bo sprejemljiv za fine in polne glasove in melodije, če je pa pokvarjen in slabo uglasen, bo sprejel in oddajal motne, hreščeče in nečiste glasove.

Ko se torej ljudje včasih sprašujemo: "Pa zakaj smo vendar taki? Zakaj raje sledimo zavajalcem in demagogom, kot poštnjakom? Zakaj bi bili najbrže danes, kakor za časa Kristusa, pripravljeni zahtevati, naj se ohrani življenje obcestnemu razbojniku, mesto blagemu in mirnemu učitelju? Odgovor najdemo v podzavestnem ljudskem občutku moralne propadlosti, v kateri takorekoč najdemo izraze sovražnosti in želje poteptati in zatreti vse, kar nas, liki živa vest, opominja na lastno propast in razkroj."

Danes često slišimo, kako se mečejo primki "trapisti idealisti," "nepraktični sanjači," "jajčeglavi," itd. v osebnosti, ki vidijo in tudi s pogumom pokažejo na zablode in napačno reševanje zamotanih človeških problemov. In zakaj? Ker kaj takega prija ušesom širokih plasti ljudskosti pod soncem!

URADNA PRILOGA PROGRESIVNIH SLOVENK

Naš Progresivni čebelnjak

Poročila o delu, načrtih in uspehih naših krožkov

(Vsi prispevki morajo biti v uradu urednice Mrs. Mary Ivanusch, R.F.D. 1, Chardon, Ohio najkasneje do 15. v mesecu.)

Lep uspeh prireditve kr. št. 1 P. S.

Na nedeljo 14. marca smo lepo praznovali našo običajno letno veselico. Čeravno je medlo od zunaj kot za stavo, so naše kuharice kar lepo naprej kuhale in pohale, da je dišalo daleč naokrog.

Pripraviti in skuhati večerjo za 200 do 300 ljudi ni nobena šala. Opazovala sem le te žene v kuhinji. Vse je teklo od njih od vročine, toda so ves dan delale in tekale, kot čebele. Nehote so mi silile v glavo misli—kako le te žene, ki niso več mlade, vse to zmorejo!?

Napekle so ogromno število štrudljev, nacrtele pohanja, kokiši, pripravile salate, itd. Vsaki je bilo predpisano njeno delo. Ko smo pričele servirati so skrbno povpraševale: So li gostje zadovoljni? Na odgovor, da je vse dobro in okusno, so kar naenkrat vesele in dobre volje.

Res ne vem, kako bi se vam vsem v imenu kr. št. 1 zahvalila. Saj ste bile vse na splošno zelo pridne toda kuharicam pa moramo dati res še posebno priznanje ker so pripravljale kar dva dni skupaj.

Glavna kuharica je bila Jennie Perko. Malo je pojmala, da je trudna, toda ko je videla zadovoljne goste je tudi na utrujenost pozabila. Njene pomočnice so bile: Jennie Trenel, Milka Perko, Jennie Godec, Tina Vovk, Mrs. Vesel, Mrs. Starman, Mary Rupnik, Mrs. Stakić in Mrs. Glazar. Slednja zna tako lepo živžgati, da se kar tresse. Menda ni vedela, da sem bila na vsi moč tihi, ko je pri njenem delu tako lepo živžgala. Ah, Mrs. Glazar, le še pridite, takšne imamo zelo rade.

Aha, Mrs. A. Grill je kot ustvarjena za "hostess." Tudi naša predsednica Anna Zaic in Mary Mezgec sta čedne postavke, kaj ne? Kako je šlo res vse po redu! V resnici, vse ste bile tako pridne, da ne morem reči drugega kot—vsem najlepša hvala in se priporočamo za drugič. Dalje iskrena hvala vsem posetnikom. Ko se ozremo po dvorani in vidimo na vseh prireditvah ene in iste obraze, smo veseli in se nam zazdi, da še ne bomo izumrli, kolikor časa bomo tako zvesti eden drugemu.

Dobro je bil zastopan tudi krožek št. 2 iz Clevelanda. Te žene nas rade obiščejo. Pri vsaki prireditvi se dobro zabavajo. Pravijo, da k nam rade pridejo ker so vedno dostojno postrežene. Ivanki Shiffrer se kar samo smeje in pravi, "Ja, v Collinwoodu ste pa res "fest punce!" Hvala!

Josie Zakrajšek je pa njih kočijaž. Jih pripelje in odpelje! Bohonej, ker ste prišle—ob priliki vam vrnemo.

Na tej prireditvi smo oddale nekaj dobrihkov. Imele smo nekaj v zalogi od zadnjega bazarja. Srečne so bile: Josephine Levstik, prvo nagrado, Mary

skri hmožice, kajti nič bolj ne laska človeškemu egoizmu in napuhu, kot če vidi osebo, ki se je umsko, in čustveno dvignila nad povprečnost, opljuvano in osmešeno.

Toda lepi simbol velikonočnih praznikov, katerim se bližamo, nam je živ dokaz in opomin, da se ti to, kar je zaničevano, smešeno, bičano in opljuvano, ne da zatreti s silo, niti zakopati v najgloblji grob, da ne bi nekoč slavilo zmage—končne Velike noči in vstajenja!

Kdaj bo napečil za človeški rod ta dan? Takrat ko bo vzgoja malih človeških bitij spopolnjena do umetniške višine in bodo smatralle matere izoblikovanje in negovanje značaja in duševnosti otrok najvišji in najlepši polni uspeh!

Jeraj drugo in Mrs. Kalin tretjo. (Vse naše članice.)

Končno moram sporočiti, da imamo celo vrsto bolnih članic. Spomnite se jih s kako kartico ali pismom, hvaležne vam bodo. Rezka Gorjanc se je morala podvreči težki operaciji in je sedaj doma na bolniški postelji ter se ji zdravje vrača. Josephine Levstik je tudi doma, bolna. Njej je umrla ljubljena mama, katere je bila bolna dolga leta ter jo je imela Josie pri sebi skoraj do zadnjega, tako, da je sedaj sama vsa izčrpana. V imenu krožka izrekam družini globoko sožalje, tebi, Josie pa ljubeza zdravja. Ana Cergol se je tudi morala podati v bolnico. Podvreči se je morala operaciji. Dolga bolezen tare tudi Mrs. Rotar. Ona trpi na sklepnem revmatizmu že več let. Tincio Maraš muči srce in se zdravi doma. Anna Bajžel in Anna Mramor sta tudi bolni. Kaj jima je, mi ni znano. Mrs. Francel, preds. nadzornega odbora, je tudi doma v postelji, težko prehlajena. Vsem skupaj želimo hitrega okrevanja in veselega snidenja na prihodnji seji ker bomo imele zelo važno predavanje. Mr. J. Alden nam bo raztolmačil glede naše poredne mladine, s katero ima opravka mladinsko sodišče. K temu predavanju vabimo posebno članice kr. št. 7, ker imajo mladoletne otroke. Tudi splošna javnost je vabljen na to predavanje, ki bo ob 9. uri zvečer na dan 1. aprila. O naši zadnji seji ni posebnega poročila ker smo ukrepale le glede naše veselice.

Zdravo!

Eva Coff, poročevalka.

EUCLID, Ohio—Zadnja mesečna seja, kr. št. 3 Prog. Slovenk, ki je bila 10. mesto 3. marca, to pa zaradi velikega snega, je bila zelo dobro obiskana. Snega je bilo res toliko, da bi se človek kar lahko zgubil v njem. Naše odbornice in članice se pa posebno v našem jubilejnim letu še nečejo izgubiti, zato so pa kar lepo sejo predstavile na lepši dan. No, in 10. marca smo imele lep, čeravno mrzel dan in sneg je bil že ves lepo očiščen iz ulic.

Ko sem pogledala malo okoli sebe, sem videla same vesele obraze naših članic. Bilo nam je menda vsem po enotenskem odlogu seje, kar prijetno priti skupaj. Zato v imenu krožka vsem najlepša hvala za tolikšno zanimanje in udeležbo seje. Pri nas smo demokratične in ima vsaka članica pravico svetovati in predlagati, kaj in kako naj delamo v večji korist krožka, blagajne in članic v splošnem.

Dobile smo tudi nekaj pismenih zahval za poslana darila.

In veste kaj, prosila bi vse članice, da bi se malo potrudile in pridobile krožku še kaj novih članic v tej kampanji, ki se kar hitro bliža koncu. Časa je samo še do 30. aprila. Požurite se torej, da odnesete nagrade! Vključite vsi zadnji mesec, smo sprejele

veliko Francoke Legat v Slov. Nar. Domu, mi je rekla: "Kje si pa vendar bila, da te ni bilo na decembersko sejo? Več, a pisala boš pa za nas še vseeno, ker znaš takoj fino opisat naše seje."

Takšne hvale pa res ne zaslužim, Francka! No, pa lepa hvala! Zdaj pa kar naprej o naših sejah.

Januarska seja je bila dobro obiskana. Smo jo kar na hitro skončale ker smo imele predavateljico od mladinske sodišče, (Dolge pa 4. strani)

v kampanji sledeče nove članice: Frances Plevnik, Jennie Gerl, Anna Krečić, Jennie Trinko, Jennie Silc, Frances Česen in Paula Fink. Vsem iskreno dobrodošle. Upam, da se boste dobro počutile med nami in nam po možnosti pomagale pri našem delu.

Bolne so še vedno članice—Mary Konestabo, Mary Bolko, Jennie Remec, Jennie Samsa, Cecilija Smrtnik in Josephine Perušek, iz Niles, Ohio. Vsem želimo čimprejšnjega okrevanja!

V blagajno so darovali: John Gabrenja \$1.05, Mary Bolko \$2.00, Mary Gorše \$1.00, Jennie Prijatelj iz Conneaut, O. tudi \$1.00, Neimenovan \$3.00 in Josephine Skabar pa 80c. Vsem prav lepa hvala!

Iz gl. urada Prog. Slovenk poročajo, da so kupile še nadaljnih 10 delnic A.J.C. v Euclidu, O., in da bodo priredile igro v proslavo 20-letnice, kar bo 2. maja v SND na St. Clairju. Naše članice so tudi prošene, da se prijavijo čimprej, ako mislijo spremiti poslanko prijateljstva v Jugoslavijo do New Yorka. To bo ob 16. do 20. maja. Prijavite se glavni tajnici, da bo imela vse zabeleženo in pravilno urejeno.

Za našo 20-letnico bo izdana programska knjiga z oglasi in čestitkami. Naš krožek je sklenil dati oglas za \$25.00 in tudi druge članice se prosijo, da bi pridobile kaj oglasov in čestitk od posameznikov in trgovcev. Za umobolnico v Poljah pri Ljubljani smo darovale iz blagajne \$50.00, ker duševno bolni so res vsega umisljenja vredni. Upamo, da jim bo z nabavo potrebnega aparata vsaj nekoliko pomagano.

Vedite, da še vedno zbiramo prodajne znamke (Sales tax stamps). Prinesite jih na prihodnjo sejo. Ako jih nimate same, vprašajte vaše sode, prijatelje ali trgovce (ker jih marsikak odjemalec pusti v trgovini), da vam jih dajo. Izkupiček teh znamk nam veliko pomaga.

Mary Medvešek, predsednica gospodinjstkega odseka A.J.C. se nam je vsem, ki smo kaj delale za "Chicken dinner" prav lepo zahvalila. In na zadnji seji odseka smo sklenile kupiti še ta mesec veliko ledenico, katero tako zelo potrebujemo v kuhinji A.J.C. Prav lepa hvala tudi vsem posetnikom, ki so nam pripomogli do tega. Saj človek rad dela z veseljem, ako vidi vesele in zadovoljne ljudi in obraze.

Pozdrav!

Vera Potocnik, poročevalka.

Trimesečno poročilo kr. št. 2

\$100 v relifni sklad za umobolne

CLEVELAND, O.—St. clairsko okrožje. Ker sem bila pozna za februarjsko izdajo, bom pa napisala nekaj za marca. Čeravno nisem bila na decemberski seji, so me vseeno potrdile še za naprej kot poročevalko.

Ko sem enkrat srečala našo veselo Francoke Legat v Slov. Nar. Domu, mi je rekla: "Kje si pa vendar bila, da te ni bilo na decembersko sejo? Več, a pisala boš pa za nas še vseeno, ker znaš takoj fino opisat naše seje."

Takšne hvale pa res ne zaslužim, Francka! No, pa lepa hvala! Zdaj pa kar naprej o naših sejah.

Januarska seja je bila dobro obiskana. Smo jo kar na hitro skončale ker smo imele predavateljico od mladinske sodišče, (Dolge pa 4. strani)

SLIČICE NAŠIH VODILNIH ŽEN.

Slovenski priseljenci kot celota v Ameriki se imamo zahvaliti za ves razvoj redkim osebnostim, ki so bile vseskozi prežete z mislijo, kako koristiti skupnosti in med te spada nad vsak dvom Marion ali Manca Bashel, sedanja prva podpredsednica Progresivnih Slovenk Amerike. O njej lahko rečemo, da odkar je prestopila ameriška tla pa do danes, je mislila in delala neprestano le za to, da bi ameriški slovenski naseljenci naprednega mišljenja čimveč ustvarili in to na gospodarskem in kulturnem polju.

Po naravi živa, energična in podjetna je zastavila svojo besedo, svoje mnenje in tudi svoje energije in pridne roke povsod, kjer se je kaj delalo za splošno korist. Njen delokrog je bil v glavnem v collinwoodski naselbini v okolici SDD na Waterloo Rd., predno pa je ta stal, pa v nekdanji Stanešičevi dvorani, kjer so igrali "Verovskovci," čijih vneta in pridna članica je bila Marion vse skozi. Bivša Slov. Svobodomiselnica Podporna Zveza je imela v njej uradnico in agitatorico, da malo takih. Bila je vedno v prvih vrstah, kadar je bilo treba delati in navduševati. Pri mladinskem pevskem zboru je istotako delala in bodrila starše in malčke k skupnosti in vstrajnosti. Ob priliki, ko je bilo potrebno, je tudi prevzela režijo mladinskih iger in iste lepo izpeljala.

Poglavje njenega delovanja in požrtvovalnosti pri Progresivnih Slovenkah pa je nekaj posebnega. Kajti kolikor dela je bilo izvršenega za časa zbiranja pomoči, obleke in drugega za v domovino in to od peščice žen, med katerimi je bila tudi naša Manca, je bilo potrebno izrednega posvečenja in ljubezni do svojega naroda, da se je lahko vse izpeljalo.

Včasih ko motrim našo javnost, njene predstavnike, tiste, ki so cenjeni in tiste, ki morda čutijo, da njih delo ni deležno tistega priznanja, kot so ga morda zaslužili, se mi zdi potrebna podčrtati eno in to je; vsak, ki je delal ali delala, nosi v svojem lastnem srcu občutek zadovoljenja, da je storil ali storila to, kar je velevalo pošteno slovensko in človeško srce. Kaj reče svet, kaj porečejo ljudje, če ti pojejo slavo ali obmetavajo s kamenjem—je postranskega pomena: Glavno je, kaj ti pravi notranji glas. Če smo zveste temu—smo v pravem, vse drugo odpada! Tega vem, da se je zavedala skozi vsa dolga leta javnega dela tudi naša Manca in zato je tudi vstrajno delala, ustvarjala in se veselila skupnih uspehov. Da je pri vsem tem kanila marsikdaj v njeno kupo, in v čigavo ni, marsikaka grenka kaplja, priletela marsikaka ostra puščica, je samo ob sebi umeno, a njena segava gorenska narava je znala vse to prenesti in preboleti. In ravno zato smo Progresivne upravičeno ponosne, da jo imamo v naši sredi in upamo in želimo, da bomo v vzajemnosti izvedle še marsikako dobro in potrebno delo z njeno dobro voljo in sodelovanjem.

Sedaj pa še nekoliko podatkov iz njenega zasebnega življenja. Rojena je bila 21. novembra, 1897 v vasi Križ pri Trziču v Gorenjskef. Njen oče, Luka Šter, kovač po poklicu, je bil doma iz Skarjučice, farafodice. Istotam je bila doma tudi njena mati. Leta 1900 so se vrnili v rojstni kraj staršev, kjer so si postavili skromen dom. Toda komaj pet let za tem jih je že doletela tragedija, ko so izgubili očeta. Mati, s petero malih otrok, v starosti od 18 mesecev do 16. leta, je bila v težkem položaju.

Ob dvajsetletnem jubileju "Progresivnih Slovenk Amerike" bo torej spleteno v venec dela in zaslug organizacije tudi mnogo skrbi, potov in žrtvovanja naše Mance. To naj ji bo v največje zadoščenje in plačilo! Drugega in večjega plačila ni!

M. I.

P O M N I T E ! — 2. MAJA VELIKA PROSLAVA 20. LET OBSTOJA IN DELA Progresivnih Slovenk Amerike! v SND v Clevelandu, Ohio

Igra "Kmečka osveta" in koncert

Marion Bashel

ložaju. Tako je mala Marion v zgodnji mladosti okusila grenkobo in odgovornosti življenja. Morala je iti služiti, najprej za pastarico in pozneje za dekle.

Po prvi svetovni vojni pa je na posredovanje in s pomočjo njene sestre, Mary, poročene Jeraj, ki se je že leta 1912, eno leto po poroki, podala v Ameriko, tudi Marion dospela sem. Bilo je to 5. maja, leta 1920. Takoj se je udeležila in oprijela dela pri naših društvih, kulturnih in gospodarskih. In od tedaj pa do danes je ni bilo skoro akcije med našimi prednimi ameriški Slovenci, da bi ona na en ali drug način ne sodelovala ali pomagala.

V zakonu z Gašperjem Bashelnem, ki je z odobravanjem in razumevanjem sledil ženi vsemu delu, in tudi sodeloval, se jima je rodilo dvoje otrok, sin in hčerka, ki sta že oba poročena. Poleg sestre, Mary Jeraj, ima tu še dva brata, Josepha in Petra Šter-a.

Leta 1952 je bila M. Bashel ena izmed voditeljic naše največje izletniške skupine v staro domovino ter tudi kot 1. gl. podpredsednica v imenu naše organizacije izročila tamkajšnjim rojakom naše pozdrave. V lanskem kontestu za poslanko prijateljstva v domovino je bil krožek št. 1, kjer je imela skozi leta urade predsednice, zapisničarice in tajnice, imenovala za svojo kandidatino. Dasi ni odšla iz tekme zmagovita, pa lahko trdim, da je bila kampanja ravno radi njene podjetnosti in živahnosti spravljena v tir resnega tekmovanja in končno prinesla tako velik uspeh. V sled tega je tudi glavni odbor odredil še tretjo nagrado in tako bo šla naša Manca meseca maja z izletno skupino v New York.

O Mancini se lahko reče, da ni le dobra in stanovitna javna delavka ampak tudi skrbna gospodinja. Njen prijazni dom na 18913 Cherokee Ave., z lepo obdelanimi in negovanimi vrtni je živo spričevalo njene pridnosti in slovenske podjetnosti. Da in še eno, o Mancini lahko tudi rečem, da je prijazna in zgovorna družabnica, a na sejah, vajena parlamentarnega reda, česar se je naučila tekom mnogih let dela pri nekdanji SSPZ, sedaj pridruženi z SNPJ, vsikdar čuječa, da se vrši vse po predpisanem redu in pravilih.

Ob dvajsetletnem jubileju "Progresivnih Slovenk Amerike" bo torej spleteno v venec dela in zaslug organizacije tudi mnogo skrbi, potov in žrtvovanja naše Mance. To naj ji bo v največje zadoščenje in plačilo! Drugega in večjega plačila ni!

M. I.

P O M N I T E ! — 2. MAJA VELIKA PROSLAVA 20. LET OBSTOJA IN DELA Progresivnih Slovenk Amerike! v SND v Clevelandu, Ohio

Igra "Kmečka osveta" in koncert

Official Page Progressive Slovene Women of America

OUR WORK, OUR PLANS

PSWA NEWS CIRCLE NO. 9

The phone rang about 7:45 tonight (Monday). My son, Norman answered, "It's Tončka, hurry up!" and down from the attic I sped, because when Tončka calls there's news in the wind. The first thing she told me was, that Angela Mezner was ill again and probably wasn't able to get an article in the March deadline. When she asked me if I had sent one in I found a million different excuses why I didn't. After we hung up my conscience got the best of me and besides one doesn't let down a swell person like our Tončka.

There must be about fourteen weary PSWA gals on this Blue Monday (Income Tax day also) because this is the group that rolled up worn shirt sleeves and donned jeans, armed themselves with scrub brush, brooms and buckets and gave our club house a thorough spring-cleaning from attic to kitchen and meeting hall. What a mess! Mary Andres and Louise Muha provided us with a good old fashioned Slovenian dinner, roast pork and sauerkraut with Mary's famous "struklje," then we naturally had to have something to wash this down with and we did!

Tony Andres, Mary's husband proved an all 'round guy in so many ways, from providing the tenor for our impromptu after dinner yodeling, to building shelves in one of the cupboards.

Now back to our notes on the March meeting. Although it was a cold snowy blustery night we had a very good attendance. Several new members were nominated with a promise of more in the near future. We presented our newly engaged gal, Anne Umek with a small gift with which we hope to help fill her hope chest. She also got a green carnation corsage which was made up by Ann Kolar. We had a few teams for a special game lined up and we did have a lot of fun with them. Each team received a small gift, as first, second and third winners. Did you ever try unrolling toilet tissue real fast and then try to roll it up again? Try it as a game, once, it is a fast and entertaining idea! The sergeant at arms Anna Jane Kolar made sure everyone signed our attendance book and later reported the number present. She also reported some interesting ideas for our club and the members were very impressed, so in the near future we will present these.

Our April meeting came in for its share of discussing and since it is the month of Easter we are asking each one to bring at least one decorated egg with which we expect to have some fun. So please don't forget that egg! May meeting is very well planned and since for myself and Betty it is a very momentous occasion, because we probably won't be at the next few meetings, even though we will be there in body. We're sure to have our minds 'way off 'thar' in the old country, because it will take a long time to get that star dust out of our eyes!

Several of our members are still incapacitated. Mrs. F. Saitz is still nursing her broken arm, Angela Mezner is ailing with a bad attack of cold and a very bad throat. Chris Navesnik, our secretary, had an accident with her car and was shaken up, but otherwise she is O. K.

Anton Trojar, husband of our member just recovered from a

major operation. Mary Zietz is very sick again and her daughter tells us that they planned to send her to Arizona to recuperate at the home of her daughter-in-law. (By now she may be there).

Nada, the Ladies' Lodge had a very successful dance recently, the crowd was very sociable and we all had a very good time. So many of our ladies belong to this Lodge and they worked until the wee hours of the morning serving and helping to clear up. They are really a bunch of go getters.

We want to thank all the ladies who provided the refreshments for our March meeting. We had such a nice table of all types of bakery and a special Speshovka by a member that faithfully bakes one for us every birthday. Mrs. Mesec. The decor was St. Patrick Day motif. With an Irish harp as center piece. Each member got a book mark made in the form of a shamrock. 'Tis the Slovenian Irish in us.

Frances Widmar and her sister Angela Zaitz have received the sad news recently that their mother passed away in Yugoslavia. Also, Helen Arko lost her sister just a short time ago. To all these members we offer our deepest sympathy. Our group has had many compliments paid us for the very fine way we get along and enjoy ourselves. Recently we have been paid a very high compliment by several people and for a very different reason. People have noticed how impressively our funeral services are conducted. Since the carnation is the true Slovene flower we have a simple yet effective service honoring our deceased at the chapel and at the cemetery.

This service includes all members attending, and it is really a touching sight to see so many members bidding farewell to our deceased sisters at their final resting place. Just recently we witnessed this service when some forty members attended the funeral service of our dear Sister Ivana Alic. The saddest of all is the loss of our dear sister. Those of us who knew her before she was struck down by this fatal illness, know what a loss as a friend, and as an active member her death is. She was always one of the first to volunteer when help was needed, and when others shied away from the unglamorous job of washing dishes after our affairs, she rolled up her sleeves and waded in without a murmur. When our group was sending clothes to the orphans and the other needy people in Yugoslavia directly after World War II, she spent all her spare time sorting, checking, mending and preparing them for the cleaners, and then later packing them. Daily she went to the Center to see what was left to be done. These are only a few instances in her life, but those who knew her, will remember these and many more.

Even in her illness when we went there to see what we could do to cheer her up, we went away cheered. She laughed about her helplessness, joked about all her discomforts and made each visit a pleasure. She leaves us a beautiful and heroic picture, but a good person such as she was should not have had to be made to suffer so much. She leaves to mourn her, two sons, John and Tony, a grand husband, two daughters-in-law and four lovely grandchildren,

plus a host of grieving friends and relatives. Here is a fitting "In Memoriam to Dear Ivana Alic:

Into eternity at the sunset of life
You have slipped away, dearest friend, sweet mother and wife.
Far out in the distance, loving hands have made room
In a garden of carnations, eternally in bloom.
There is no lovelier flower, blooming on this earth
Than the beautiful carnation, symbol of Slovene birth.
In comedy and tragedy, from the cradle to the grave,
No flower dearer to our hearts, none more tender, none more brave.
So into this garden, where the best flowers grow,
We tenderly place you, at the head of the row.
Our lips cease their smiling, and tears fill our eyes,
As sadly we bid you, our tender goodbyes.

DOROTHY SODNIK.

P.S.W.A. Highlights

ALIQUIPPA, Pa. — Another interesting meeting took place on March 2nd with a very nice attendance. We were happy to see siste, Jean Ogrezek with us again after her long illness and looking very well.

We heard the report from our secretary concerning our card party which was another financial success.

Our trip to New Brighton to attend the Manufacturing Light and Heat cooking demonstration was postponed for April when the weather will be more favorable for driving.

Our annual bake sale is scheduled for Sat. Mar. 20th at the West Aliquippa Fire Dept. Hall, and as usual our ladies will have a fine variety of delicious home baked goods. So, you see, we have been kept busy, building our treasury so that we can make that trip to Cleveland to help celebrate the 20th Anniversary of the organization.

A letter was received from headquarters concerning the urgent need for the unfortunate people in one of Yugoslavia's mental institutions which would help buy necessary instruments etc. and as usual our sisters unanimously voted to give twenty dollars out of our treasury besides the personal donations, which will be collected by Sister Antonice and Sister Gerzel. These sisters are always ready to assist in giving their time unselfishly for every worthy cause.

After the meeting we celebrated the birthdays of sister Mary Simonich and sister Mary Kirish with a delicious lunch.

On our sick list we have sister Mary Smrekar, and sister Helen Junak. We all wish you a speedy recovery and hope to see you soon at our future meetings.

Josephine Struble.

Izčrpk zapisnika izredne seje

Izredna seja glavnega odbora Prog. Slovenk se je vršila dne 2. marca v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

Namen seje v glavnem—priprave za dvajsetletnico. Preds. Subelj da poročilo o sestanku z režiserjem J. Steblajem. Vsled težave dobiti igralce, se opusti za enkrat misel na igro "Nora," kakor tudi na "Prevara," ki je bila pozneje sugerirana ter se priporoča v sprejem enodejanko "Kmečka osveta," ki ne zahteva veliko oseb in bo isto možno dobro izvesti.

Po daljši diskuziji se odobri priporočeno enodejanko, kar naj bi tvorilo nekako polovico vsporeda. Drugo polovico pa naj bi bil koncert, pri katerem sodelujejo domači talenti.

Sklene se vprašati sledeče: Mary Ivanusch, Sophie Elerich, Jennie Fatur, Josephine Turkman, Viki Poljsak, Eileen Cichon in Zarjin kvartet. Program naj bi bil nekako sledeč: Pozdravni govor gl. preds., pevške točke, govor urednice in nato igra "Kmečka osveta."

Gl. tajnica apelira na vse gl. odbornice, da imajo slike v gl. uradu do prihodnje gl. seje 29. marca v navadnih prostorih. Istotako morajo biti do tedaj na rokah vsi oglasi.

Na povabilo pripravljalnega odbora za odhodni večer jug. poslanika Vladimir Popovicha dne 7. marca v SDD, da pošljemo eno naših odbornic, ki zastopa organizacijo, izvoljena gl. preds. C. Subelj.

Cene koledarjem SIM smo znižale na \$2.00. Sklep da se tistim krožkom, ki so že plačali višjo ceno, denar vrne.

Josephine Henikman, zastopnica na konferenci AJC poda podrobno poročilo o uspehu podjetja. Če bo šlo tako lepo naprej bo dom izplačan v treh letih. Poroča tudi, da je do 30. junija še mogoče kupiti delnice, ki so po \$10. Sklenjeno, da se jih kupi 10. Bolni zapisnikarici, T. Gorjanc se pošlje "Get well" darilo, z željo da čimprej okreva.

Josie Tratnik poroča, da je Relifni odbor pričel zbirati sklad za X-ray aparat za umobolnico v Poljah pri Ljubljani in da je Mr. Peter Lustrick dosedaj prispeval sam \$5,500 in je pravzaprav on vspodbudil to akcijo. Gl. odbor akcijo odobri.

(Po zapisniku začasne zapisničarice J. Zakrajšek)

REMEMBER! — MAY 2nd
GALA CELEBRATION
of the
20th ANNIVERSARY
of
Progressive Slovene Women of America!

Vesele

VELIKONOČNE PRAZNIKE

VSEM ČLANICAM IN SLOVENSKI NAPREDNI JAVNOSTI SIROM AMERIKE

želi celotni glavni odbor

Progresivnih Slovenk Amerike

Glavni stan v Clevelandu, Ohio

Velika noč—simbol pomladi, prerojenja in vstajenja nam vliva v srca novega poguma in srčnosti—preganja strah, dvom in malodušje!

Draga Slovenka, če še nisi naša članica, pridruži se nam sedaj!

30. aprila se zaključuje naša jubilejna kampanja

2. maja bomo slovesno proslavile 20-letnico s predstavo in koncertom!

IZ UREDNIŠKE MIZE

Majnik bo tu kot bi mignil. Kakor veste, bomo tedaj Progressivne obhajale dvajsetletnico. Mesto daljše predstave, ki že tako pozno v sezoni ne bi bila več privlačna, bomo imele krajši, a pester in bogat program. To bo enodejanka "Kmečka osveta" in kratak in izbran koncertni vspored. Igro bo režiral naš prijatelj, John Steblaj, za čigar naklonjenost in sodelovanje smo mu hvaležni. Igral bo tudi sam eno izmed glavnih vlog, za vodilno žensko vlogo pa je izbral našo ustanoviteljico in prvo predsednico, Ann Grill. Pevci in pevke, ki nastopijo, bodo vaši ljubljenci, katere vedno radi poslušate in o katerih vem, da si bodo ob tej priliki izbrali najlepše bisere naše glasbene literature. Datum te velike in važne proslave je 2. maja, dan prej na soboto pa bo redna letna konferenca predstavnic krožkov iz vseh naselbin. Vse se bo vršilo pod krovom SND na St. Clairju v Clevelandu, O. Več boste zvedeli, ko bo ves program urejen.

Nikakega dvoma ni, da bo na tem važnem jubileju naše edinstvene napredne ženske organizacije v Ameriki, zbrana vsa napredna slovenska javnost. Delo, katero smo izvršile s splošno pomočjo in razumevanjem slovenskega delavnega človeka, malega trgovca in obrtnika, se samo hvali in govori samo zase in mi torej ni potreba o istem še posebej govoriti ali naglašati. Vsi, torej, ki istega cenite in razumete, vsi, ki se zavedate velikih človečanskih nalog, ki stojijo pred nami, ste iskreno vabljeni, da pridete omenjeni dan v naš krog. Skupno bomo napredne žene in možje v lepi vzajemnosti počastili spomin naših pionirki, ki jih že krije črna zemlja, počastili spomin naših hrabrih mož duha in peresa, ki so pisali s svojo srčno krvjo, vivali v naš narod duha in srčnosti, da si je v času, ko se je šlo za biti ali ne biti, postavil v bran s pogumom in srčnostjo kakršnih je malo v zgodovini človeštva. To bi praznik progresivne misli, misli, ki je bila vsikdar oralka ledine na polju človeškega napredka in ki ima v današnjem svetu še posebno velik in važen pomen.

Zadnje čase je bil menda kriv mraz, da se toplomer naše kampanje kar nekam prepočasni dviga. Kaj, ko bi se zavzele sedaj tekotom pomladanskih dni in istega poglavitnega nazgor? Časa je še dovolj, torej kar brž z vneto na delo! Vsaka eno novo kandidatinjo in lahko nas je ob zaključku kampanje še enkrat toliko, kot sedaj! Odbornice in članice, poskusimo in napravimo vsaka nekaj in bomo na koncu vse zadovoljne in vesele!

Sredi maja bo pa naš izlet v New York. Obenem, ko bomo spremile našo poslanko prijateljstva, Dott Sodnikovo in druge potnike, ki bodo šli tedaj z njo v domovino, si bomo ogledale znamenitosti New Yorka, obiskale zborovanje Združenih narodov, in domov grede se ustavile v Hyde parku, na domu pokojnega predsednika, Franklina D. Roosevelta ter se na grobu poklonile njegovemu spomenu. Skupno z nami in Sodnikovo bodo potovali do New Yorka tudi zmagovalke druge, tretje in četrte nagrade, Mary Peterlin, Frances Gorjanc in Manca Basha. Torej bo prav zabavna in zanimiva družba. Namen izleta pa pomemben in poučen. Enaka prilika se ne nudi vsak dan! Potovanje v skupini je veliko bolj kratkočasno, obenem pa ste deležni ugodnosti in vidite in občutite lahko ustanove, katerih bi posamezno ne mogli. Skupini se lahko pridružite, neglede če ste pri naši organizaciji. Izlet je odprt splošni naši javnosti. Da-

NEKOLIKO ZASLUŽENEGA PRIZNANJA

Kadar eden izmed nas kaj ustvari ali naredi, ima gotovo rad oceno ali sodbo svojih domačin in prijateljev. In nekaj takega je res tudi v slučaju, kadar nam postavijo na oder slovensko igro naši domači igralci. Tedne in tedne se učijo vlog, se pripravljajo in si prizadevajo podati predstavo tem popolneje. Poleg velike udeležbe je potem zanje najlepše plačilo, če so v našem časopisju omenjeni in pohvaljeni. Pravim, pohvaljeni, kajti amater na splošno ni nikjer in nikoli krtačen ali kritiziran v strogem pomenu te besede. In zakaj? Ker dela iz veselja in brezplačno! Profesionalna kritika in torej tudi graja, če je zaslužena, gre edino profesionalcem, torej ljudem, katerim je igranje, petje ali kaj drugega, življenjski poklic in prejemajo za njih delo polno plačila ali spravijo prebitke prireditve v lasten žep. Od teh je pričakovati popolnosti!

Na pustno nedeljo, 28. februarja smo imeli na odru SND eno naših najstarejših igralških skupin, igralce "Ivan Cankarja" v tridejanski komediji "Kdo je mrtev." Ime pisatelja ni bilo označeno. Menda je stvar predstavljena iz hrvaščine. Je realistična slika malenkostnih kmečkih preprirov. V tem slučaju da povod za celo komedijo ena sama, samcata kura, kokoš ali "čiki," katero ubije kmet, Luka Mrkač na dvorišču sosedu, Mate Zajca, ko sklada raz voza drva.

Luka trdi, da je bilo usodno poleno drobno kot užgalica, Matetova kot lintver huda žena pa, da je bilo pravi pravcati hlo. Prepri radi mrtve kokoške so odslej med sosedu na dnevnem redu, skratka, med starimi vladava prava vojna, kar pa ne ovira Zajčeve Anke in Mrkačevega Ivana, ki se rada vidita, da bi se skrivaj ne sestajala, kar položaj še bolj zaplete.

Zajčeva vložita tožbo proti sosedu, a med čakanjem sodne pozivnice se še vedno pridno obdelujejo čez "fenc." Do ene takih hudih ur pride ravno na predvečer, ko imajo iti pred sodnika. V Zajčev kurnik vlomi vaški nepriprav, oziroma potepuh. Šum zbudi budno Zajčevu Uršo, ki zasači sosedovega Ivana, ravno ko skoči preko ograje, vasoval je namreč pri Anki, in ga vsa razjarjena obtoži poiskušnega vloma v njih kurnik. Obe hiši sta na mah pokone in v ognju! Urša je že preje navijala njenega Mateja, češ, da bo najbolje ugnati Mrkača v kozji rog, če ga Mate enkrat nekje počaka in mu jih pošteno naloži po grbi. Po obotavljanju in cagovanju ji možiček obljubi izpeljati njeno nakano, v mislih pa že dela načrt, kako pridobi hlapca Jerneja, da on mesto njega naklesti Mrkača. Jernej sicer obljubi, a tudi on drži v žepu figo.

Potepuh, ki je vlomil v kokašnja, pa ukrade slučajno isti večer Zajčev zeleno obrobjen suknjič, katerega najde zunaj hiše in ta suknjič povzroči v komediji tisto veliko zmedo, da ne ve nihče—kdo je pravzaprav "mrtev." Potepuh je šel namreč prihodnji dan, ko sta imela Zajec in Mrkač dan na sodnijski tudi v mesto ali trg in se tam močno opil. Obleden v ukraden suknjič se je potem nekje zvrnil v jarek. Tam ga je našel Mrkač in ker je imel tudi on načrt, oziroma mu je šumelo po glavi, da sosedu Zajca ozdravi, edino če ga enkrat pošteno nabunka, se poslužuje sijajne prilike. Za njim pride pa še neki uzmovič, ki pijanca v jarku tudi dobro namlači, nazadnje mu pa še suknjič ukrade.

Po okolici se raznese novica, da so našli nekoga v zelenem suknjiču "mrtvega" u jarku in vaška raznašalka novic, Katra, prinese vest še čisto gorko na uho Zajčeve Urše. Urša je na mah vsa iz sebe. Prične jo skrbeti, kaj če ni v spopadu Mrkač zmagal in ubil njenega Mateja. In ko drugi dan tudi Mrkača ni domov, je čisto gotova, da je njen Mate mrtev in da je njegov morilec sosed Mrkač, ki sedaj ne upa domov ker se boji, da ga zgrabijo žandarji. Tudi Mate Zajec, ki je živ in zdrav, sliši o "mrtvecu" v jarku in si istotako ne upa domov v strahu, da bi ga zgrabili za uboj Mrkača, ker po Uršini zamisli ga je imel on naklestiti.

Na pozorišče, kjer je Urša vsa zgrevana in objokuje njene-ga Mateta, pride tat, oblečen v zeleno obrobjeni suknjič. Zasači ga potepuh, torej "mrtec," kateremu je tat ukradel suknjič in mu jih povrhu še pošteno naložil in ker se govori o ubitem moškem v jarku, je obtožen ubojstva. Na lice mesta pride župan s svojim štabom in skupno ugotovijo, da je nepridiprav v zeleni suknji ubijalec in ga zapro v Zajčev kurnik, sami pa si gredo močit grla v Zajčevu hišo. Urša je po vsem tem gotova, da je njen Mate že nad zvezdami in ker ji sami ne bo moč gospodariti, se sprijazni z Mrkačevim sinom Ivanom in privoli, da se z njeno Anko vzameta.

Med tem časom pa se priplazi proti domu Zajec, da si še enkrat ogleda Uršo in dom pred begom pred žandarmarijo, ki ga brez dvoma išče za uboj Mrkača. Kar pride iz hiša Katra in ko ugleda na klopi pri skednju hišnega gospodarja, misli, da je prikazen pokojnega Zajca. Od strahu ji zastane sapa, potem pa zakriči in hoče pobegniti, a pade po tleh kakor je dolga in široka. V hipu je vsa družba iz hiše, a ko jih pelje Katra h klopi, kjer trdi, da je videla pokojnikovo priken, ni nikogar. Mate jo je že namreč urnih krač potegnol po lestvi na skedenj od koder prisluškuje, kako se govori o njegovi smrti in kako strahno se cmeri njegova Katra za njim.

Tudi Mrkaču ni dalo, da bi se še enkrat ne vrnil pod domači krov. Od dedke Špele izve, da se je sin pobotal s sosedo in da je sedaj tam ker se bo poročil z Anko. Dekla mu tudi pove, da že imajo Zajčevega morileca, ki pa je zaprt v kurniku. Mrkaču odleže, stopi k sosedovim, vsa družba pride na dvorišče in ko zagleda Mate iz skednja sosedu Mrkača živega in zdravega, se tudi on okorajši in pride na dan. Sledi splošno zadovoljstvo in sprava, ko pride končno do spoznanja, da sta po vsem uganjanju in komediji "Kdo je mrtev?"—oba živa in zdrava.

Kmeta, Luka Mrkača je igral Andrew Ogrin. Njegova postava, obraz in vse obnašanje je kot nalašč za kmeta in kot Mrkač je zelo ugajal. Domislila, da se je oblačil, kot da je res ravno kar skočil iz postelje, ko je sosedu nagnala njegovega Ivana s kurjim tatom, ko je po vsovanju pri Anki preskočil plot, je dala prizoru realnost, kakršne pri marsikaki amaterski skupini prezrejo, oziroma ne zapopadejo. Sploh je bil ta polnočni prizor, ko so klicali eden drugega na "auf biks" naravnost sijalen in se je dvorana tresla od smeha.

Njegov sin, Ivan, (Ivan Cech) je bil simpatičen in prepričevalen v vlogi Ankinega ljubimca. Istotako simpatična je bila tudi Anka, Sylvia Mihevc. Bila je poslušna hčerka hude in oblastne mame in sramežljiva v prizorih z Ivanom, kot se spodobi mlademu kmečkemu dekletu, kar čisto pozabljamo, važni ljubavnih prizorov modernega življenja v kinu. Dasi je Sylvia rojena v Ameriki, ji slovenski jezik teče dokaj gladko. To je bila njena prva večja vloga izra časov, ko se je udeleževala pri sloven-

(Dalje na 4. strani)

NEKOLIKO ZASLUŽENEGA PRIZNANJA

(Nadaljevanje s 3. strani)
ski šoli SND. Nikoli mi ne bo šla iz spomina v vlogi "kuharčka" v igri "Princezka in pridelček" v zvezi s katero mi prihajajo v spomin še drugi sijajni igralci, kot Frances Suhadolnik, Rose Krasevec-Alich, Johnny Sustar, Pauline Tavčar-Debevec, Dorothy Paliska-Frank, Dorothy Pustotnik, Johnny Tavčar, Mary Drobničeva, Esther Mramorjeva in drugi, ki so danes že mladi in ponosni očetje in mame.

Včasih se mi zdi, da bi ne bilo napačno, če bi priredili pri SND kako takozvano "grand reunion" prireditve za vse te mlade ljudi, ker bi si na ta način oživel spomine na otroška leta in vesele urice, katere so preživeli pri igrah in božičnicah. Tako prireditve bi imela pomen za bodočnost, ker človeka vedno nekaj vleče nazaj tja, kjer je prebil mladost. In ravno zato se mi zdi zelo škoda, ker ni danes nobene kulturne organizacije več, ki bi vabila našo šolsko mladino pod streho naših narodnih domov. Star pregovor pravi: "Navada je železna srajca." In "Kar se Janezek uči, Janez zna." Ravno zato so organizacije, ki se tega zavedajo, tako močne.

Mate Zajec in njegova žena, Urša sta bila kot ustvarjena za njiju vlogi—hude, pikre in oblastne jezičnice in pokorne in "junaškega" čagavca. Anton Epich in Frances Ilc sta tvorila tako sijajen par, da si ne morem misliti boljših. Epichovi pogumni naskoki in upadanja proti sosedu so bili nekaj svojevrstnega in kar je posebno vredno omeniti in kar je njegova govorica je to, da je njegova govorica vedno jasna in razločna. Ilčeva ima tudi grlo in temperament, kot nalašč za vloge hudih in oblastnih žen. In njena mimika in kretnje, vse tako naravno in besedilo primerno! Višek pa je Frances dosegla v grmanju po njenem Matetu in kadar sta jo udarili s Katro v njiju jokavi duet ni bilo v dvorani smeja ne konca ne kraja. Tudi v nočnem prepiru je bila neprekosljiva.

CHICAGO, ILL.
FOR BEST
RESULTS IN
ADVERTISING
CALL
DEarborn 2-3179

BUSINESS OPPORTUNITY

CONFECTIONERY — Light grocery, gifts, toys, books. Gas heat. Also 2 story building with 2 flats, 1 modern 4 room apartment, tile kitchen and bath, also 2 room basement apartment. Will sell together or separate. N.W. Everglade 4-9627

DELICATESSEN — High class. Established 20 years. N. W. side. 2 living rooms in rear. Reasonable rent. PEnsacola 6-3211

REAL ESTATE

5 ROOM FRAME HOUSE — Asbestos siding; basement; automatic oil heat and water heater; 2 car garage. \$13,500. STanley 8-6859

BRAND NEW 8 room brick ranch type home. Full basement, plastic tile bath, birch cabinet kitchen, automatic oil heat. 6226 Menard. Open Sunday 2 to 5 or call FULTON 5-5695

BERWYN — Šest-sobna zidana hiša; 3½ spalnice. Gorkota na plin, zaprt porč zadaj; velika shramba; zidana garaža za 2 avta. Solni pot. Lota 45x125. Ocenjena za hitro prodajo. GUnderson 4-1575

WANTED TO RENT

RESPONSIBLE Vet (steadily employed), wife, need clean 3-5 room unfurnished heated apartment with range, refrigerator. Must be N.W. Moderate rental. ALBany 2-5145

Illness forces sale — COMBINATION GROCERY - DELICATESSEN - Frozen Foods - Fruits - Ice Cream - Newspapers. Corner location. Across from school and church. Owner. VIRginia 7-8243

Res vse priznanje tej tropersni detelji—Eppichu, Ilčevi in Jennie Dagarinovi, ki je tako sijajno pogodila značaj Katre.

Župan, Jože Bukovič je bil Steblaj, ki je tudi igro režiral. On predstavi vselej karakter kot treba in s tem, da ob nešteti prilikah nastopi v manjših vlogah, če nastane potreba, dokaže, da je osebnost, igralec in režiser, kakršnih je med nami žal premalo, pravzaprav nič. On da je igralcem ne le v besedi, temveč s lastnim vzgledom dokaz, da so male vloge enako važne in tudi hvaležne, kot velike.

Vse pohvale je vreden tudi Jack Plemel, ki je igral enega izmed kmetov in ga vidimo zadnje čase zopet večkrat na odru. Posebno prepričevalen je bil v prizoru, ko se vrača precej nartrkan proti domu.

Frank Kokal, katerega je vselej veselje videti na odru, je bil kot občinski tajnik, Miško vse kar se zahteva od gosposkega škrieca. On je tudi eden izmed tistih igralcev, ki res pojmi namen in pomen dramatike in se uživi in pokaže veselje in je kos večjim in manjšim vlogam. Njegova izgovarjava je vedno čista in jasna, nastop, mimika in kretnje v skladu z značajem karakterja, katerega predstavlja.

Lovro, občinski sluga, je bil naš oderski veteran in dobra duša, Anton Smith. On je vsikdar pripravljen pomagati in prevzeti vlogo, katerega mu je izročena in jo vestno izpelje po navodilih. Njegov lik občinske sluga je bil podan prav prepričevalno.

Zajčev hlapec, Jernej je bil tudi prav posrečeno izbran. Karakter kakršnega nam je ustvaril Louis Smrdel me je spominjal na velikega, lenega mačka, katerega so imeli pri sosedovih, ko sem bila še majhna. Kakor tisti maček, ki je navadno kraljeval na peči, tako leno se je tudi hlapec Jernej plazil po tisti lojtrni na skedenj gor in dol. Vedno poln slame, napol drema, joč in zibajoč se na njegovih dolgih nogah, je bil prav dober in nas imenitno zabaval. (Zdi se mi, da bil tudi kaj dober za kakega originalnega komičnega kmečkega ljubimca, kot naprimer v "Vdovi Rošlinki.") Posebno pa ga je pihnil in dokazal, da je na odru doma, ko so mu nagajale umetne mustače. Uvidel, da se mu nečejo držati pod nosom kot se spodobi, jih je, kot bi mignil zgrabil in treščil ob tla s tako silo, da smo kar pričakovali, da zaslišimo silen "pok," kot bi se raznesla atomska bomba. Režiser, Steblaj mi je pozneje dejal, da ko je zaslišal iz dvorane tak smeh, si je mislil: "No kaj ga je pa zdaj polomil!"

Špela, dekla pri Mrkaču, katero je igrala Emma Plemel tudi ni tujka na našem odru. Pred leti se je redno udeleževala in zadnje čase je ponovno pokazala zanimanje, kar je razveseljujoče. Bila je vseskozi dobra. Njena igra pri vodnjaku, ko je odvijala in navijala vedro, je bila prepričevalna in smo res mislili, da dobiva vodo iz velike globočine. Pred več kot 25 leti je igrala Emma glavno vlogo Salome v Oscar Wildejevi drami istega imena. Tudi o njej lahko rečem, da pomaga pri "Cankarju," ne iz kakega častihlepa, temveč v želji, da se naša beseda in slovenska igra še nekaj časa ohrani med nami.

Potepuhova vloga je bila poverjena Antonu Dobniku, ki jo je izpeljal prav spretno. Njega vidimo navadno le v manjših vlogah. Kaj, ko bi mu dali enkrat kaj večjega? Poleg vrline skromnosti je namreč resnica tudi ta, da če je človek vedno z majhnim zadovoljen, nikoli nič večjega ne dobi. In spopolnitev pride s prilikami vezbati se. Me ni se zdi, da ima Tony talent za komične karakterje in da če bi bilo kdaj kaj primerne za nj, kot je naprimer v "Eden se mora oženiti" ali kaj sličnega, da bi se kar dobro izkazal.

"Ta" je bil poverjen John Lavrichu in sicer, če se ne motim je bil to njegov prvi nastop pri "Cankarju." Bil je vseskozi dober in se je odlikoval z držnim in odličnim nastopom in jasno in čisto izgovarjavo.

Scenerija je bila enaka skozi vsa tri dejanja kar je bila gotovo olajšava za oderskega mojstra, Frank Žagarja, ki je tudi lahko rečem, eden izmed tistih redkih pojavov med nami, ki vstraja pri tem težkem in čisto nevaležnem poslu že takorekoč izza rojstva "Cankarja," neglede na razmere, ovire in zapreke.

Vse osobje od režiserja, ki je duša vsake dramske predstave, pa do reditelj v dvorani, zasluži najvišje priznanje za njih požrtvovalnost in trud. Udeležba je bila lepa, a če vemo, da je bila to edina dramska predstava v tem letu med nami, bi moral biti avditorij nabit poln; še posebej pa ker je bila pustna nedelja in je že star slovenski običaj, da se še posebno razveselimo in pozabavamo.

Veselih obrazov smo odhajali v spodnjo dvorano SND, kjer nas je v lepo prebarvani in prenovljeni dvorani čakala okusna večerja in dobri, domači krofi.

Za me ni večjega in lepšega užitka in zadoščenja in mislim, da v tem nisem sama, če morem posetiti slovensko kulturno prireditve. Seveda zamudim zadnja leta marsikatero vsled oddaljenosti, ker je v zimskem času riskantno podajati se na daljšo pot, toda v duhu sem navzoča vselej, kadar se kaj igra ali poje na našem odru. Moj nasvet je torej, ne selite se na starost in preveč oddaljene kraje, ker zdravje je tam, kjer je zadovoljstvo in zadovoljstvo je v krogu starih znancev in prijateljev in tam, kjer še živi naša beseda in odmeva naša pesem.—M. I.

Gospodinjstvo

VELIKA NOČ IN
SUHA MESEČINA

Bližamo se zopet velikonočnim praznikom. In naravno je, da nam uhajajo misli nazaj v leta, ko smo lahko kupile kjerkoli, pristno, po starem načinu sušene prasičje meso, oziroma šunko, ki so vzlic vsem spremembam še vedno nekaj velikonočnega simbola. Danes dobimo pri naših slovenskih mesarjih, ki še želijo ustreči ob tem času našim gospodinjam, suhe klobase in želodce toda šunko dobite danes težko surovo in po starem načinu sušeno. In zakaj? Nova moda!

Ljudje smo že taki in torej me žene pri tem nismo izvzete, da hlastamo po novotarijah, pa če so koncem konca koristne ali ne. Čim pride kaj novega na trg, mora torej tudi trgovec takoj uvesti, če neče, da izgubi odjemalce, pa če bi tudi sam vedel, da novotarija ni tako dobra, kot je bilo prejšnje blago. Njegov posel ni ljudi učiti, ampak ustreči njih kapricam, če hoče ostati v trgovini.

Pa se vprašajmo: ali so te prekuhanе šunke tako dobre in zdrave, kot prejšnje? Po mojem mnenju—nikakor! Medtem, ko so bile na nekdanji način pripravljane šunke okusne in so dišale na moč lepo, pa se mi zde prekuhanе popolnoma "nevtalne" ali "flat" brez pravega okusa ali "žmahta."

Tega ji moraš pridati sama, če znaš.

In kdo je na dobičku pri teh prekuhanih novotarijah ali gospodinje ali tisti, ki so te stvari in navade uvedli? Poglejmo in pomislimo:—Kuhana šunka je težka kot svinec ker je vsa prepajena z vlago od sopare v kateri jih kuhajo. Je podobna z vodo prepojeni gobi. In včasih so rekli, da je pregrevanje in pregreta jed želodcu škodljiva. Danes "eksperti," katerim je pred očmi zgolj hiter in velik dobiček, take domneve zavračajo, kot starokopitne. Toda ali

so?—Poglejmo zdravstveno stanje in sicer ne starih ljudi, temveč otrok in mladine, pa bomo dobile odgovor.

In še eno, ali je modro kupovati peči za \$300 in \$400, ki kuhajo čisto avtomatično, potem pa na istih le pregrevati? So ljudje, ki imajo čimdalje večje dvome o koristih po modernih dobičkov vseh živilskih trgovin in industrij v nikdar polno žrelo davkov za vzdrževanje vsakojakih ekspertov, zdravnikov novih bolnišnic in velikanskih skladov za proučevanje vedno večjega števila novih obolenj in boleznih. Kolero smo odpravili, razne druge zavratne bolezni smo zatrti, toda odpiramo vrata in nudimo polje drugim in enako ako ne hujšim šibam. Skratka, napredujemo in vendar napredek ni povsem v pravi smeri.

Ko kupujemo jestvine se slovenske gospodinje gotovo poslužimo naših domačih trgovin ker bo to v našo vsestransko korist. Oni so del naše gospodarske skupnosti, pomagajo naši skupni moči, uplivu in društvenemu življenju. Imajo pa tudi v zalogi gotove naše slovenske posebnosti, katere jim svetuje ta kolona obdržati in celo razširiti ker v hrani in slovenski pesmi bomo živeli še dolgo v Ameriki, ko ne bo že nobenega sledu o nas prvih naseljencih. To nas bo družilo. Tudi ima mala trgovina posebnosti in privlačnosti in osebne stike in poznanje med odjemalci in trgovcem, ki odtehtajo marsikako oglašano "posebnost" velikih super trgovin, ki so podobne velikim okupusom, z nešteti tipalkami, a brez čuta, odgovornosti in srca za ljudi v njih okolici. In stopiti v trgovino, kjer se lahko tudi malo prijateljsko razgovoriš in kjer te pozna, ima na nas prav pogostoma blagodejen upliv, ki je vreden marsikdaj več, kot cent ali dva v denarju!—M. I.

SONČNI KOTICEK

ŠE ENA!

(Iz domače "pesniške kovačnice")

Pisalni stroj sem nov dobila, zdaj nad vami bom razlila lahko žolč, norost ali učenost če me bo k' tera ujezila.

Ivanka me je opozorila: češ, naj bi vas mal' bolj vodila. Tu dam ji hvalo, čast zato ker sukat zna zares pero!

V kampanjo rada bi stopila in kakšno "žrtve" ulovila. A žal, ne vem kako bo šlo, ker daleč res živim tako!

V pomoč sem "toplomer" odkrila, da bi vas druge navdušila. Prilik je nad sto in sto nagovorite—mamco, hčerkice!

Če progresivna res češ biti, jezik, pete daj brusiti. Saj Vodnik—pesnik—Valentin pel k delu j' glasen opomin!

H koncu pa bom pohvalila vrline, pridnost vsem odkrila krožkov sedem in devet, ki "vjagala" sta članice pet!

Kampanja vem, da bo uspela, zato pa v "slavo" bom zapela vsem, ko delo bo pri kraju v lepem in cvetočem maju!

Dodatek:

Če posebno boste pridne, sabo zvašim "komarata," ki "brenči" kot sam E. Pinza ali Saljapinov ata! Seve, če me kaj "spešal" med tem časom ne "ofrata"!

VAS MUČI REVMAZEM?

Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas. MANDEL DRUG CO. Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C. 15702 Waterloo Rd.—KE 1-0034 Pošljemo karkoli prodamo kamorkoli.

POZOR, ČLANICE!

Ali imate članarino pri vašemu krožku plačano za ta mesec? Ako ne, vas prosimo, da to storite na prihodnji seji, da boste deležne vseh ugodnosti, katere jamči naša organizacija.

NAŠ PROGRESIVNI ČEBELNJAK

(Nadaljevanje s 2. strani)

John Aldena. Bilo ga je zanimivo poslušati. On je mlad, energičen Slovenec in sam ni vedel, kako naj nam govori ali angleško ali slovensko, da bi ga bolj razumelo. Ker vemo, da gre tukaj rojenim angleščina bolj gladko, smo mu rekli naj govori kar po angleško. In smo ga vse prav dobro razumeli ker je govoril počasi in razločno.

Na februarjski seji smo imele pa predavateljico, Mrs. S. Z. Neiburg o Združenih narodih. Tudi to predavanje je bilo prav zanimivo. Ko je končala smo bile članice prav zadovoljne. Ob zaključku je omenila, da kakor sliši, bomo tudi Progresivne Slovenke obiskale glavni stan Združenih narodov v New Yorku. Rekla je, da bomo videle nekaj jako lepega in pomembnega, kar nam bo ostalo v trajnem spominu. Zato pa, vse tiste, katere mislite iti, se kar kmalu prijavite. Obenem boste spremle na pamik našo poslanico dobre volje, ki bo odpotovala 19. maja v domovino.

Dne 25. februarja smo imele pa kosilo pri Cleveland Electric Illuminating Co. Družba je pripravila kosilo brezplačno in je bilo vse jako dobro in okusno. Po kosilu pa nam je predavala zastopnica trdke o električnih kuhinjskih predmetih. Vse smo se strinjale in odobraval, da so novi električni predmeti in kuhinjske naprave velika olajšava za gospodinje.

V februarjski izdaji Enakopravnosti vidimo pa našo predsednico, Cilko Subel. Kako lepo na smeh se drži, sama dobrota gleda iz nje! Tako je pravilno, da se da priznanje tako pridnim članicam in malo razmotriva o njih preteklosti. Ona je res zmirom jako zaposlena z delom za dobrodelne namene za povsod, tukaj in za staro domovino. Živela, naša Cilko, še mnogo let zdrava in vesela!

Dne 28. februarja pa so pravile članice gospodinjskega odseka AJC večerjo in tudi naš krožek je bil dobro zastopan in smo se prav dobro imele. Večerja je bila izvrstna in porcijoni obilni. Ko so pa Grabnarjevi fantje zaigrali, smo se pa malo zavrtili in se nam kar ni dalo iti domov. Tam sem se spoznala tudi z John Lokarjem. Predstavil mi ga je Anton Jankovič ker sem zmirom rekla, da bi ga rada spoznala ker piše tako dobre dopise v Enakopravnosti in Prosveti. Ker izgleda še korajžen in močan, nam bo še dosti koristnega napisal. Tudi svinčnik sem dobila za spomin z njegovim imenom. Prav lepa hvala, John!

Sedmega marca sva se udeležili jaz in Sophie Colarič poslovičnega večera za jugoslovanskega poslanika g. Popovića. In spet nas je bilo dosti od kr. št. 2. No, tam so bili pa tako prištimani, da so nam "novodošli" kar "častno stražo" priredili. Mislim, da se jih bomo ustrašili. A kaj še! Še več nas je prišlo, kot so nas pričakovali in zasedene so bile vse mize in je kmalu vsega zmanjkalo.—Bil je prav lep večer. Predstavljena nam je bila ga. Popovič, katere je prav prijazna in lepa žena. Ko smo se rokovala z njo je rekla, da jo prav veseli biti med nami, me smo ji pa želele srečno pot in mnogo uspeha na novem položaju v domovini.

Sedaj pa še malo o marčevi seji, ki je bila bolj slabo obiskana. To pa menda zato ker imajo članice ob sredah šivalni klub in se je kar težko podati od doma dvakrat v enem dnevu. Sploh so pa članice tako pridne in so našle že toliko za naš bazar, da je kar veselje. Pravijo, da šivajo vsako sredo po pet ur. Nekaj tega ročnega dela so prinesle pokazat na sejo in je res krasno.

Apeliraj na naše žene, da kadar ste kam povabljene na žensko presenečenje (Bridal shower) ali bi rade kupile komu

darilo, da se obrnete na šivalni klub Progresivnih Slovenk kr. št. 2 bošisi na Cilko Subel, 1107 E. 68 St. ali na Jennie Skuk 1135 E. 66 St., ki je načelnica kluba. Postregli vam bosta radi z lepimi darili in po zmerni ceni.

Zdaj smo spet darovale \$100 za umobolne v Ljubljani. Naš Relifni odbor si je nadel nalogo da zbere za X-Ray aparat. Ker se ni tem revčkom še nič pomagalo, tudi jaz apeliram na javnost, da pomaga po svoji moči. Naša Josephine Tratnik toliko dela in prosi, da se pomaga tem siromakom! Vem, da za sebe bi nikdar toliko ne prosila. Dasi se ji pozna, da ni trdnega zdravja, ampak ne odneha in je vstrajna — prava samaritanka! — Vsa čast in hvala sinu in očetu, ki sta se prva odzvala s tako velikodušnim prispevkom!

Torej dovolj za danes, pa še drugič kaj.

Poročevalka Francka Juretič.

V blag spomin

desete obletnice smrti ljubljene soproge in skrbne matere

Rozi Jaklič

ki je zaspala v Gospodu dne 29. marca 1944.

Bog Ti daj, svetj raj.
JOSEPH JAKLIČ, soproga
FRANK in JOSEPH JAKLIČ, sinova
ROSE LEVSTEK in ANNA ZUPANČIČ, hčere

Cleveland, Ohio, 30. marca 1954.

V BLAG SPOMIN

Desete obletnice smrti ljubljene soproga in očeta

ANTON NOSAN

ki nas je vedno zapustil dne 28. marca 1944, ter se preselil v boljše življenje

Deset let v hladnem grobu, soproga in oče že počiva, bridka žalost nam polni srce, v miru božjem sladko počivaj ko spomin na Tebe budimo.

Zalujoči ostali:

MARY NOSAN, soproga
ANTHONY, WILLIAM in JOSEPH, sinovi

Cleveland, Ohio, 30. marca 1954.

MARY A. SVETEK
POGREBNI ZAVOD

Lično opremljeni pogrebni zavod, kjer se počutite kot doma.

Ne ozirajte se na to za kolikšno vsoto naročite pogreb—mi smo na uslugo z vso natančnostjo in skrbjo. Ničesar ne računamo dodatno za rabo naših lično opremljenih pogrebnih prostorov, ki so bili pred nedavnim popolnoma preurejeni in modernizirani.

PRESKRBIMO DOSTOJEN POGREB Z VSO POSLUGO OD \$165.00 IN NAPREJ.

(Oskrbimo za prevoz trupla sem ali izven mesta).

478 East 152nd St. — KE 1-3177

Ambulancna posluga na razpolago podnevi in ponoči

